Բ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 370 — ՈՒՐԲԱԹ 29 ՄԱՐՏ 1885 — (Ն. Տ.) 10 ԱՊՐԻԼ 1885 — 25 ՁԷՄԱԶԻ ԻԻ, ԱԽԸՐ 1302

40 ՓԱՐԱ

ՊԱՅՄԱՆԻ

Յանձնարարութեան առնելու համար 3 տուրքը՝ երկու անգամի համար 2 տուրք է. ապագայ անգամներու համար գնա տա կատկութիւն կրլլայ։

Ձրագրոյս վերաբերեալ նամակ կամ որ և իցէ գրութիւն պէտք է ուղղել

«Առ խմբագրութիւն ԱՐԵՒԵԼՔ օրագրի»

ԹՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ, Գալաթիա, Տօրթաունկեան խան։

Իսկ գանձանդէն հետեւեալ հասցէիս։

غزته اداره سی عزیز خانه نوردونکیان ده علطه ده درلی {كلودا}

Les annonces sont reçues à l'EASTERN AGENCY, Karakeuy, Déirmén han

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՓԱՂԱՓԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ,

40 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պարոյր Հայոցեան Տարեկան գահերէց առաքելոյ 200
» » Վեցամսեայ » » 100
» » Երեքամսեայ » » 50
Գաւառաց Հայոց և օտարական Թղթատարով տարեկան » » 240
Գաւառաց Հայոց և օտարական Թղթատարով վեցամսեայ » » 120
Օտար երկիրներ Տարեկան Յորդոր » 56
» » Վեցամսեայ » 28

Գործ որ ղրկուած չըպատուի Տնօրէնութեան վրայ է։

Խմբագրութեան ղրկուած ո և էնամակ կամ գրութիւն ետ չ'տրուիր։

Յանուցմունք կընդունուին
ԻՍԴԸՐՆ ԷՁԻՆՍԻ
գործակալութեան ձեռամբ, Գարաքէօյ, Տէյիրմէն խան

Ա. ՊՈՂԻՄ

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 28 ՄԱՐՏ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԻԶՄԱՐՔԵԱՆ ՀԱՆԴԻՄՈՒՄՆԵՐՆ Ի ՊԵՐԼԻՆ

Ո՛չ մէկ ազարհավար իւր բոլոր կենաց մէջ գտած է իւր աղգէն ա՛յնչափ պատիւ ու համակրանք որչափ Պիզմարք իշխանը գտաւ իւր ծննդեան 70րդ տարեդարձին առթիւ, որ միանգամայն 50 րդ տարեդարձն էր իւր պաշտօնական կենաց։ Կէս դար առաջ Պիզմարք դիւանագէտ մը չէր, այլ դատարանի մը անվարձ քարտուղար, 1851 ին սկսաւ իւր քաղաքական ասպարէզ իբրեւ քարտուղար Ֆրանքֆորդի Ագգ. ժողովին Բրունսիական անգամն, և 1862 ին էր որ նախարար անուանեցաւ առաջին անգամ։ Գերմանի աղգը փափաքեցաւ իբրև աղգային ոճ մը նկատել իւր մեծագոյն աշխարհավարին այս կրկին տարեդարձ։ Առաջին անգամ չէր սակայն որ գերման աղգը պիտի վարձատրէր զՊիզմարք իշխանն։ Աշխարհային պատիւ չէը մնացած որ արգէն տրուած չլինէր նմա։ Վիլհելմ կայսրը բարձրացոյց զնա ընկերային բարձրագոյն աստիճանին ուր կարենայ հասնիլ հպատակ մը, «Իշխան» անուանելով, և սպառեց իւր բոլոր ճարտարմտութեան, տարուէ տարի նորանոր փորձեր տալով իւր կայսերական ընորհաց։ Պիզմարքի անունը տրուեցաւ գերման զրահաւորի մը, և ամերիկեան քաղաքի մը ուր գերման գաղթականք չատ կան, և արգէն Գերմանիոյ մէջ քանի մը արձաններ կանգնեցան անոր անուան։ Պիզմարքի վրայ իւր հարեւնաց մէջ լոյս տեսան այնչափ տետրակներ, գիրքեր, հանդիսներ, պատկերազարդ հրատարակութիւններ, գեղարուեստից գործեր, որչափ չէ եղած Հոմերոսի կամ Շէքսպէրի վրայ։ Երգեր և երաժշտական նոր եղանակներ իսկ յօրինուեցան նորա անուան, և այս վերջինց մին կը կրէ «Վ.ն Պարկեշտ Միլնորդի» տիտղոսը (*)։

Նիբեղական պահիները նուազ չեն եղած։ Ծարդ դղեակներ, կալուածներ և կոր գումարներ ազգային Ժողովրդարանին որոշմամբ նուիրուած էին իրեն։ Այս անգամ ալ 130,000 անգլիական ոսկւոյ գումար մը հանգանակուեցաւ ի պատիւ իրեն։ Բոլոր գերման ազգը մասնակցեցաւ այս հանգանակութեան։ Այլ ո՛վ պիտի ընէ թուրմին մասնայն այն բազմատեսակ նուէրներու, զորս Իշխանն ստացաւ իւր ազգակիցներէ՝ մարտ 31ին և ապրիլ 1ին, կրկին տարեդարձին առթիւ։

Պերլինի և գերմանական ուրիշ քաղաքներու մէջ կատարեցան լուսավառութիւններ, կազմուեցան նուագախանդեսներ, թնդանօթներ արձակեցան, հացկերոյթներ տրուեցան, ճառեր արտասանեցան, հայրենասիրական երգեր երգող չահակիր թափորներ փողոցներու մէջ չրկեցան գիշերն, և խուռն բազմութիւն ամենուրեք ընկերացաւ այս թափորներու։ Ամենէն չքեղ թափորն էր այն որ անցաւ Պիզմարքի տան առջեւէն։

Հազարաւոր այցելուներ, հեռագրեր ու նամակներ ընդունեց Իշխանն։ Ա.յս չնորհաւորութեանց մէջ ամենէն սրտայոյզն եղաւ այն զոր Վիլհելմ կայսրն ինք անձամբ եկաւ մատուցանել հատատարիմ Ծառային։ Ապրիլ 1ի առաւօտուն Ն. Կ. Վեհափառութիւն, ընկերակցութեամբ կայսերազնի իշխանաց և մեծ-դուքսերու, գընաց Իշխանին տունն, և խանդաղատանօք ողջագուրելով, երիցս համբուրեց գ'Իւր Նախարարապետ։ Ա.յս առթիւ կայսերական գերդաստանը Պիզմարք իշխանին ընծայեց գեղեցիկ պատկեր մը, որ կը ներկայացնէ՝ Ֆրանքֆուրտ-գերմանական պատերազմէն յետոյ կայսրութեան հրատարակումն ի վերասյոյ Պատկերին հետ կայսրը ղրկած էր ինքնագիր նամակ մը, որով գոհունակութիւն կը յայտներ գերմանական ազգին առ Իշխանն ցոյց տուած համակրանաց համար, որով ազգը կ'ապացուցանէր թէ գիտէր գնահատել արժանիքն, և իւր կողմէ կը յայտարարէր Ն. Կ. Վեհափառութիւն թէ ինք եւս կը մասնակցէր այս ցոյցին, և իբրեւ յիշատակ ղրկեցուցած էր Իշխանին մեծադոյն դէպքերուն մէջ պատուոյ սուրը, զոր առիթ օրն իրեն ընծայած էին սպայք Զրահաւոր զօրադնդին, որոյ զօրավարն է ինք։ Պատասխանելով զօրավարաց չնորհաւորութեան, Իշխանն ըսաւ թէ բանակին վրայ իւր վստահութիւնն ամրապնդած է միշտ, և այս վրստահութիւնն է որ օժանդակած է իւր աշխարհավարութեան գործադրման։ Ետ, ըսաւ, 1866ին, Աւստրիոյ դէմ մղուած պատերազմին մէջ, իմ այս վըստահութիւնն իւ գերեւ եղած լինէր, ոդի չէի կրնար վերադառնալ Պերլին։ Բայց հրացանաձիգ զինուորն օգնեց իրեն, և Մատց ու Գործոց երջանիկ զուգընթացութիւն մը տուաւ ակնկալուած պատուղները։ Բանակը վերջին 14 ամաց մէջ պատերազմական գործ մը չունենցաւ, բայց տակաւին գերմանացի սպան աշխարհի լաւագոյն սպան է, և հզօր գործի մը՝ բազդատութեան պահ-պանման։ «Հպարտութիւն կը զգամ յիշելով թէ ես ինքս ալ Բրունսիացի սպայ մ'եմ»։

Ապա եկաւ Ռադիպորի գուբսն, Իշխանին մատուցանելու 130,000 ոսկւոյ հանգանակութեան հաւին։ Ա.յս գումարի իբր երկու երրորդով գնուած էր Շէօնհաւզէնի դղեակն ու ագարակը, զորս Պիզմարքի հայրը նեղութեան մէջ պարտաւորուած էր վաճառել։ Գուբսն ըսաւ այս առթիւ թէ Իշխանը Գերմանիոյ վերադարձուցած էր զԱլզաս-Լոռէն, զոր դժբախտ պարագայից մէջ կորուսած էր գերման Հայրենիքը, և պատշաճ էր որ գերմանական ազգն ալ սոյն մեծ գործի հեղինակին երախտագիտութեան հաւաստիք մ'ընծայէր, վերադարձնելով նմա հայրենի դղեակ մը, զոր Պիզմարքեան գերդաստանն երբեմն գժուարին պայագայից մէջ պարտաւորուած էր ձեռքէ հանել։ Պիզմարք իշխանը մեծ ուրախութեամբ ընդունեց այս նուէր, որ ազգային երախտագիտութեան չօշափելի փորձի մը հետ, իրեն կը բերէր հայրենի քաղաքացւոյ մի կարեւոր մասն, և իւր ազնուականութեան տիտղոսը կ'ամրապնդէր։ Հանգանակութեան մնացեալ մասը բարեգործական հաստատութեան մը պիտի յատկացուի կայսեր հաճութեամբ։

Օրն իրան Պիզմարք իշխանին տան առջեւէն անցան գերմանական ընկերութեանց զանազան դասերն ու մասնիւները ներկայացնող պատուիրակութիւններ իրենց յատուկ հագուստներով ու զարդերով, գիւղացիներ, քաղաքացիներ, համալսարանական ուսանողներ, արհեստաւորներ, և այլն։ Դեղեցիկ կառք մը, զոր վեց ձիեր կը քաշէին, և յորում կը գտնուէին զանազան կերպասներ մտած մարդիկ, կը յիշեցնէր Գերմանական Միութիւնն։ Անոր կը հետեւէր ուղտ մը, Անկրա-Բէ.բուէնայի և Բամբերգի բնիկներ կրելով Բուռն ծափահարութեամբ ողջունուեցան այս և նմանօրինակ երեւոյթներ, որք կը յիշեցնէին Իշխան Նախարարապետին գաղափարական ասպարէզին գլխաւոր պարագայներն։

Որովհետեւ Գերմանք վիճակագրութիւն սիրող ժողովուրդ մ'են, հաշուած են թէ, Պիզմարք իշխանն իւր այս տարեգարձի առթիւ ստացաւ 2,100 նամակ և 2,322 հեռագիր շնորհաւորութեան, և հեռագիրք կը պարունակէին 76,773 բառ։ Մ'վ թագաւոր կամ կայսր երբեք պատուուած է այսչափ։ Շնորհաւորական հեռագրաց մէջ կային Ռուսիոյ և Աւստրիոյ կայսերաց, Սաքսոնիոյ, Շուէտի, Ռումանիոյ, Վիւրդեմպերգի, Պավարիոյ, Սիամի և Պելճիոյ թագաւորաց և Զանզիպարի Սուլթանին հեռագիրներն ալ։ Սուլթան Ապտ-իւլ-Համիտ կայսրն եւս նեչանք իմիթազի պատուանդանը ղրկած էր յատուկ պատուիրակութեամբ մը։

Առէնէ ապրիլ 3 թուով կը հեռագրուի առ Թան. Հռոմէյտա դոնուող երկու թուրք վաչտեր ի մծոյ մայրաքաղաքն մը պիտի դրուին և ղրկուին ի Շէյխ-Սէյիտ, ուր Թուրք կառավարութիւնը չինել պիտի տայ զօրանոց մը։ Ֆրանսական մամուլը չէնքը պիտի քանգուի Բ. Դրան հրամանաւ, որ այդ կողն «սմանեան նկատելով, կը յայտարարէ թէ իրաւունք ունի Թագ չտալու որ ֆրանսական դրօշ պարզուի հոն։

—Մարոք կատարեալ հատուցում տուաւ Սպանիոյ, Մարոքցի մահմետական ոմանց սպանիական մակոյկի մը վրայ յարձակման ծանուցեալ դէպքին համար։ Սպանիոյ դրօշը պարզուեցաւ ի Թանճէր և Մարոքի թրմդաւորի 24 հարուածով ողջունեցին զայն։ Ապա Թանճերի կառավարիչն և Առաջին գործոց նախարարը գնացին ներում խնդրել սպանիական դեսպանէն։

—Անցեալ շաբթու մէջ Պ. Պլէն երթալով Սպիտակ Տունն, իւր յարգանքը մատուց Նորընտիր Նախագահ Պ. Բլիվլէնտի, յորմէ նախապէս ժամադրութիւն մը խնդրած էր։ Նախկին երիտ հակամրցողներու տեսակցութիւնն յոյժ սիրալիր եղաւ։ Պ. Պլէն շնորհաւորեց զիւր յաղող մրցակից ընտրութեանն համար, և բացատրեց թէ իւր քրոյ մահուան պատճառաւ չէը կրցած ներկայ գտնուիլ նոր Նախագահին հաստատման հանդիսին։

—Լոպանով իշխանը վախճանեալ Օրլոֆ իշխանին տեղ Պերլինի դեսպան և Պ. Կիրսի «գնականք» խորհրդական Պ. Վլանկալի Վիէննայի դեսպան պիտի անուանին եղեր։

—Անգլիական լրագիրք ոմանք կը ծանուցանեն թէ Բիւդրսթրովի մէջ պատերազմասէր կուսակցութիւնն յաղթանակ տանելու վրայ է։ Կարծեաց այս յեղաշրջում տեղի ունեցած է որովհետեւ կը կարծուի թէ Եւրոպիոյ մէջ հասարակութիւնն համոզում գոյացուցած է թէ՝ Ռուսիա Անգլիոյ պատհմանց գլխովն ըրաւ ափղանեան խնդրոյն մէջ։ Սրդ, քնաւ չուզուիր որ Ռուսիոյ նկատմամբ այսպիսի նուաստացուցիչ կարծիք մը տարածուի։ Ա.մենէն իրապէս անձինք կը կարծեն և Բեդրսպուրգի թէ պատերազմի վտանգն անցած չէ, և առ առաւելն պատերազմը քիչ մը ժամանակ յետաձգուած է, մինչեւ որ Ռուսիա ամբողջացնէ կեգր. Աւսիոյ երկաթուղին և լրացունէ ուրիշ գլխաւոր պատրաստութիւնները։

—Հերագէ կը ծանուցուի թէ այս օրերս մեռաւ անգ եաւսաֆ Բէյմել, որ բազում տարիներէ հետէ կը յարգուէր իբրեւ սուրբ և պաշտան Հերետիկ։ Կատաղի թշնամի էր Ռուսաց, և ժողովուրդը կը կարծէ թէ Մարգարէն գնա երկինք կոչեց որպէս զի հանդիսատես չը լինի Հերագի Ռուսացմէ գրաւման։

—Թագուհի Բարիզեան թղթակից Պ. ոը Պլոմի կը հեռագրէ։

«12 կամ 13 անգամ իմ բաժինս եղաւ ծանուցանել ֆրանսական նախարարութեան մը անկումն և նկարագրել այն խղճալի կատակերգութիւնն զոր «նախարարական տաղնապ» կ'անուանեն։ Ա.յս պարագայից մէջ ամեն անհատական չահեր, խորհրդարանական ռազմագիտութիւն, անձնական յարմարութիւն, անձուկ համակրանք ու հակակրանք, վերջապես ամեն ինչ ի հակիս կ'առնուի, ի բաց առեալ այն երկրի չահն որ պիտի կառավարուի։ Միշտ նոյն տեսարանն է որ կը տեսնենք։ Մարդիկ որ պաշտօնի կոչուելու համար իրենց փառասիրութենէ զատուրիշ արժանիք չունին և իրենց յամառ հետամտութենէ զատ ուրիշ իրաւունք չեն ստացած, կը վազեն այն անձի քով որ ստանձնած է նոր նախարարութեան մը կազմութիւնն, և զոգորթական չնորհաւորութեամբ ու բողոքներով կ'ողողեն զնա։ Ուրիշներ ալ կ'ըսեն մեզ խորհրդարար թէ նախարարական պաշտօնի հրաւիրուած են քանիցս, բայց չեն ընդունած։ Կը յիշեմ Ֆրանսացի քաղաքագէտ մը որ սոյնը էր ըսել ինձ ամեն նախարարական փոփոխման. «Մ'է հաւատաք թէ նոր նախարարութիւնը կազմուած է. դի գեռ ես չեմ կանչուած յանդամակցութիւն» եւ այս խղճմարդ մեռաւ առանց բնաւ պաշտօնական յանձնագիտութիւն մ'ընելու։ Ա.յսօր հանդիպեցայ քաղաքագէտի մը, որ ըսաւ ինձ.

«Հիմա Պ. Ֆրէսինէլի գովեն կուգան Ըսի նմա «Սիրելի բարեկամս, դիտէք թէ պատրաստ եմ երկրիս ծառայել ձեզ հետ։ Եթէ պէտք ունենաք ինձ, կը գտնէք գիս տանս մէջ, ուր պիտի գտնուիմ այս 48 ժամերս»։ Պէտք է ուրեմն ամպարտաւան տունս երթալ։ Մարդ անգամ մը խօսք տալէն ետքը չի նեղուիր։ Պէտք է որ տունը գտնուիմ երբ Պ. Ֆրէսինէլ պէտք ունենայ ինձ»։

«Եւ այս 48 ժամերուս մէջ, ամեն անգամ որ տան զանգակն հնչէր, Պ. քաղաքագէտը պիտի հետեւէինք թէ Պ. Ֆրէսինէլ նախարարական պաշտօն կուտայ իրեն։ Ուրիշ ո՛չ մէկ պարագա յ'մէջ մարգկային յիմարութիւնն ու ինքնամոլութիւնն այսչափ մերկապարանոց երեւան եկած են։ Առաջ կ'ըսուէր՝ իբրեւ առած՝ թէ ամեն ֆրանսացի գինուոր իւր պայուսակի մէջ ունի Մարեշալի մը գաւազանն. (այսինքն՝ օր մը Մարեշալ լինելու հաւանականութիւնն) Հիմա որ, 14 տարուոյ մէջ, 200 նախարարներ ու նախարարական խորհրդականներ գործածուեցան ու փոխուեցան, ամեն Ֆրանսացի կը ծնի նախարարական թղթապանակին (Portefeuille) ունենալով թեւերն տակ, և թշուա՛ռ է այն որ չէ կարող բնաւ պաշտօնի անցնիլ։

«Բայց մինչ ոմանք նախարարական պաշտօններ յափշտակելու հետամուտ են, անոնք որ նոր թողած են այդ պաշտօնները՝ կ'ենթարկուին ամենագէշ անարգանաց։ Բանի մը լրագրեր կան Բարիզի մէջ, որոց ընթերցումը զղուանք կ'պղտէ մարդուս։ Մ'պռնէչ, Նէնէչ, Տարտասպեն, Տոպոս, Էոզ, ահա այսպիսի ածականներ կ'արձակուին Պ.Ժիւլ Ֆէրրիի եռեւէն։ Կը կարդանք սա տեսակ խօսքեր. «Երբ ի կախաղան հանուի այս անզգամ... աղբանոցը պիտի լինի նորա գերեզմանը»։ «300 զոյզ կոշիկներու հարուածով վռնտուեցաւ պաշտօնէն»։ Մարդու սիրտը կը խառնուի չարունակելով այս տեսակ պարբերութիւններ քաղուած մը։ Արդարեւ խղճալի են այսպիսի ազատութիւններ ի լոյս հանող խմբագիրք։ Բայց Բարիզեան ամբոխն հանդիպ կը թուի նոցա, զի Պ. Ֆէրրի կը վանայ երեսը ցուցնել ամբոխին, և կողմնակի դուռներէ կը մտնէ Ազգ. ժողովոյ գործոց պաշտօնատունն, որոյ դրանց առջեւ պահակներն աւելցուած են (*)։ Պ. Ֆէրրի լինք չղգածուիր լրագրական այս կոչտ հրատարակութիւններէ, խորհելով իրաւամբ թէ այդ տեսակ հրատարակութիւնք աւելի կը ձգտեն իրենց հեղինակներուն քան իրենց ատարկային։»

—Մարտ 31 ին Ազմատականք Ֆերիէ մ'ըրին ի Բարիզ։ Նախդի երեսփոխան Պ. Լէզան կծու խօսքերով դատապարտեց Պ. Ֆէրրի։ Ներկայք ազդակեցին. «Մա՛հ առ Ֆէրրի»։ Պ. Լէզան դիտել տուաւ թէ ինք այնչափ յառաջ չի կրնար երթալ, որովհետեւ մահու պատժոյն հակառակ է. բայց յօժարակամ պիտի դատապարտեր զՊ. Ֆէրրի «ցկեանս չղթայակապ աշխատութեան»։ Բուռն ծափահարութեամբ ընդունուեցաւ այս յայտարարութիւն։

—Մինչ 1870 էն ի վեր Ֆրանսա 19 անգամ նախարարութիւն փոխած է, և 19 ըն ալ ինկած է, Անգլիոյ մէջ 3 անգամ միայն նախարարական փոփոխութիւն եղած է, և երրորդ նախա-

(*) Ըստ սովորութեան, հրաժարեալ նախարարք պարտաւոր էին մի քանի օր շարունակել իրենց պաշտօն, գործերը փոքր ի շատէ կանոնաւոր վիճակի մէջ յանձնելու համար իրենց յաջորդաց։

(*). Կը յիշուի թէ Պիզմարք իշխանն ինքնիրեն «Պարկեշտ Միլնորդ» տիտղոսը տուած էր Պերլինի Վեհաժողովոյն բանակցութեանց առեն։

—= 41 =—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԺԻԼ ՎԷՐՆ

ԿՐԱՆԹ ՆԱԻԱՊԵՏԻՆ ՈՐԴԻՔՆ

ԳԼՈՒԽ ԺԹ.

ԿԱՐՄԻՐ—ԳԱՅԼԵՐը

—Ներեցէն պաշտպանենք զձեզ մինչեւ ա՛ռաւօտ։

—Ա.յո՛, տղա՛, և դանակի հարուած՝ ներով, եթէ չկրնանք յաջողիլ հրացանի հարուածներով։

Արդէն Թալքավ տուած էր օրինակին։ Երբոր գայլ մը կրակին մօտ կը հասնէր, Բաթիանէն զինեալ բազուկը բոցին մէջ կ'անցնէր եւ արեամբ կարմրած դուրս կ'երկնէր։

Սակայն պաշտպանողական միջոցներն ըսպառելու վրայ էին։ Ժամն երկուքին, (կէս գիշերն երկու Ժամ անցած) Թալքավ կիպաս-նիեմին վերջին խուրձը կը ձգէր կրակին մէջ, և հրացանի հինգ հարուած կը լսուեր պաշարելոց։

Կլէնարվան ցաւագին հայեաց մը ձգեց իւր չուրջը։

Մօտը կեցող տղուն, իւր ընկերաց, իւր սիրելեաց վրայ խորհեցաւ։ Ռոպէրթ լուռ կը կենար։ Թերեւս վտանգն այնչափ վերահաս չէր երեւեր իւր վստահ երեւակայութեան։ Բայց Կլէնարվան կը խորհէր անոր համար, եւ աչքին առջեւ կը բերէր կենդանւոյն գիշատուելու սարսափելի տեսարանն, որ այժմ անխուսելի էր։ Չկրցաւ զսպել գիւր սրտայուզութիւն. դրկեց տղան, սրսին վրայ սեղմեց և չրթունքն անոր ճակտին փակուց, մինչ արտասուաց չիթեր ա՛կսայ կը վիժէին աչերէն։

Ռոպէրթ անոր երեսը նայեցաւ ժըպտելով։

—Ես երիւղ չունիմ, ըսաւ։

—Ո՛չ, տղաս, ո՛չ, պատասխանեց Կլէնարվան, և իրաւունք ունէր։ Երկու ժամէն կը լուսնայ, և կ'ազատուինք։ —Ապրիս, Թալքա՛վ, ապրիս, քա՛զ Բաթիանս, դուշեց երբոր Հնդիկն հրացանին բնողը երկու վիթխարի գայլ սատկեցուց, որ ՚ֆրերղէն պատուարն անցնիլ կը փորձէին։

Բայց նոյն միջոցին հրատին առկայծեալ շղթով տեսաւ որ ակուառաններուն հրոն հոծ և կուռ յառաջ կը խաղար՝ բանտապէն ներս խուժելու համար։

Ա.յս արիւնռուչտ թատերախաղին լուծումը կը մօտենար։ Պրակը քիչ քիչ կը նուազէր ի չդոյէ կիպանութենց. բոցը կը խոնարհէր. դաշն, որ ցայժմ լուսաւորուած էր, կը մթնար, և մութին մէջ նոքըն չողշողալ կ'սկսին գայլերուն բոցավայլ աչերը։ Տանալին քանի մը վայրկեան, և բոլանդակ չոլորը չրջափակէն ներս սիրտ հոսէր։

Թալքավ վերջին անգամ պարպեց գիւր հրացան, թշնամի մ'ալ յերկիր տապալեց, և ռազմամերքն սպառելով, թեւերը խաչաձեւ կուրծքին վրայ դրաւ, գլուխը կախեց և սկսաւ խորհիլ անչուշտ։ Այդ ծանր յանդուգն, անհնարին կամ յուսահատական միջոցի մը կ'երկնէր վատագի հրոսյ վանելու համար։ Կլէնարվան չէր համարձակեր հարցընել։

Նոյն միջոցին փոփոխութիւն մ'եղաւ գայլերուն յարձակման մէջ։ Թուեցաւ թէ կը հեռանային, և իրենց խառնաժխոր կաղաղականքին չանկարծ լռեց։ Տխուր լռութիւն մը տիրեց դաշտին վրայ։

—Կ'երթա՞ն, ըսաւ Ռոպէրթ։

—Կարելի է, պատասխանեց Կլէնարվան, սակայն դնելով դէպրի ձայներուն։

Բայց Թալքավ, գուշակելով անոր խորհրդածութիւնը, ցնծոց գիւր գլուխ։ Քալ գիտէր որ այդ կենդանիք չէին թողուր այսպիսի անվրէպ որս մը, քանի որ առաւօտեան լսած գիրենք չվերադարձնէր իրենց մութին սրերն։

Սակայն յայտնի կը տեսնուէր որ թշնամին իւր ռազմավարութեան եղանակը կը փոխէր։

Ոչ եւս կը փորձէր բռնաթարել բանտային մուտքը, զոր կրակն ու երկաթն յամառութեամբ կը պաշտպանէին. բայց խորհած նոր միջոցն առաւել ստիպողական վը տանդ մը կ'սաեղծէր։ Գայլերը բանտային աղբևէն ետ քաշուելով՝ եռեւի կողմն անցան, և սկսան իրենց ճիրանները չրջափակին կէս փտած փայտերուն մէջ խոթել։ Այդ էն խափանած ցիցերուն մէջ տեղէն կորովի թաթեր, արիւնախանձ երախներ ներս կը մտնէին։ Զիերն՝ ահաբեկեալ իրենց պատսպարը կը վրցնէին և չրջափակին մէկ կողմն միասը կը վազէին։ Կլէնարվան իւր թեւերուն մէջ առաւ զՌոպէրթ, մինչեւ ցվերջին կէտ պաշտպանելու համար։ Թերեւս իսկ անհնարին վախուտ մը փոքելու համար բանտային դուրս յարձակիլ կը մտաբերէր, աչքն Հնդիկին հանդիպեցաւ։

Թալքավ, եղջերուի պէս բանտային մէջ դառնալէ յետոյ, յանկարծ իւր ձիուն քով գնաց, որ կը դողար անհամբեր, եւ սկսաւ թաթել զայն խնամով, առանց մտածելու ա՛յ մի կաչխ կապ, ա՛յ մի օղակ։ Կը թուէր թէ ոչ եւս կը վախնար գայլերուն ոռնալէն, որ նոյն միջոցին կը կրկնապատկէր։ Կլէնարվան անոր կը նայէր չարադոյժ զարհուրանօք։

—Մեզ սատ պիտի թողու և ինք փախչի՛, գուշեց տեսնելով որ Թալքավ երասանակները կ'սափոփէր իբրև հեծնելու պատրաստ ձիաւոր։

—Ձեմ յուսար, ըսաւ Ռոպէրթ։

Եւ արդարեւ Հնդիկը կը պատրաստուէր, ո՛չ թէ բարեկամները Թողլով փախչելու, այլ ինքզինք զոհ տալով՝ զանոնք ապահելու։

Թուեցաւ պատրաստ էր. սանձը կը խաժաձգէր, կ'ոստոստէր, բոցավառ աչերն հուր կը փայլատակէին. հասկցեր էր իւր տիրոջ միտքը։

Կլէնարվան, այն վայրկենին՝ յորում Հընդիկը իւր ձիուն բաչէն կը բռնէր՝ վրան նետուելու համար, մէկէն բռնեց անոր բազուկը։

—Կ'երթա՞ս, ըսաւ դաշտը ցուցնելով։

—Ա.յո՛, ըսաւ Հնդիկն, հակնայով իւր ընկերին միտքը։

Ցետոյ քանի մ'սպանիերէն խօսք աւելցուց, որք կը նշանակէին.

—Թաւքա, լաւ ձի, արագ. գայլերն իւր ետեւէն պիտի ձգէ։

—Ո՛, Թալքա՛վ, գուշեց Կլէնարվան։

—Շո՛ւտ, շո՛ւտ, պատասխանեց Հնդիկը, մինչ Կլէնարվան՝ սրտայոյզ կ'ըսէր Ռոպէրթի հառկլեալ ձայնիւ.

—Ռոպէ՛րթ, տղա՛ս, կը լսե՞ս. իւր կեանքը ղոհել կ'ուզէ մեզ համար. գայլը նետուիլ եւ գայլերն իւր ետեւէն ձգելով զմեզ ապահով անոնց կատաղութենէն։

—Բարեկա՛մ Թալքավ, պատասխանեց Ռոպէրթ Բաթիանին ոտքն ընկնելով, բարեկա՛մ Թալքավ, մի՛ թողուր զմեզ։

—Ո՛չ, ըսաւ Կլէնարվան, չպիտի թողու զմեզ։

Եւ Հնդիկին դառնալով.

—Ի միասին երթանք, ըսաւ ձիերը ցուցընելով, որք ցիցերուն առջեւ կծկած էին սարսափահար։

—Ո՛չ, ըսաւ Հնդիկն հակնայով անոր խօսքին խնամն։ Անպէտ են այդ ձիերն և երկուտ։ Իսկ Թաւքա, լաւ ձի։

—Լաւ ուրեմն, ըսաւ Կլէնարվան. Թալքավ չպիտի թողու զքեզ, Ռոպէ՛րթ. ընելիքս կը հասկնայ ինձ. ես պիտի չուեմ, ինք քուքովդ պիտի մնայ։

Ցետոյ Թաւքայի երասանակէն բռնելով.

—Ես պիտի չուեմ, ըսաւ։

—Ո՛չ, պատասխանեց Բաթիանն հանդարտութեամբ։

—Ես պիտի չուեմ, կ'ըսեմ քեզ, գուշեց Կլէնարվան երասանակն անոր ձեռքէն կորզելով, ես պիտի չուեմ։ Ադատէ սա տղան. քեզ կը յանձնեմ, Թալքա՛վ։

Կլէնարվան, սաստկապէս յուզեալ, անդրիւրէն սպանիերէնին հետ կը խառնէր։ Բայց ի՞նչ կարեւորութիւն կրնար ունենալ լեզուն. Ա.յսպիսի տագնապալից կացութեանց մէջ գլխու եւ ձեռքի չարժուձն ամեն բան կ'ըսէ եւ մարդիկ չուտով կը հասկնան զիւրար։ Սակայն Թալքավ կ'ընդդիմանար։ Վիճաբանութիւնը կ'երկարէր, եւ վտանգը վայրկեանէ վայրկեան կը ծանրանար։ Արդէն կրծեալ ցիցերն ոչ եւս կը դիմանային գայլոց ճիրաններուն և առաջանց։

Ո՛չ Կլէնարվան և ո՛չ Թալքավ երեւոյթ չունէին գիջանելու։ Հնդիկը գէպ ի շրջափակին բերանը քաշեր տարեր էր զԿլէնարվան, և գաշտը կը ցուցնէր, որ աղատ էր գայլերէ։ Իւր վառվռուն լեզուով կը հասկնցնէր թէ պէտք չէր վայրկեան մ'իսկ կորնցնել. թէ վտանգն աւելի կը մեծնար մեացողներուն համար, եթէ իւր խորհած միջոցը չյաջողէր. վերջապէս թէ ինք միայն քան քաւականի կը ճանչէր Թաւքայի բնաւորութիւնն և կրնար հասարակաց փրկութեան գործակ ձել անոր թեթեւութեան ու արագութեան ձիրքերը։ Սակայն Կլէնարվան՝ կուբցած կը յամառէր, և կ'ուզէր իւր անձը նուիրել ծանր կարծ մէկ կողմ մղուեցաւ ուժգնութեամբ։ Թաւքա կ'ոստոստէր, եռեւի ոտներուն վըրայ կը տնկուէր, և մէկէն յափշտակուելով կրակէ պատուարին և սպառեալ գայլոց դիակներուն վրայէն ցատկեց, մինչ ականջն ձայն մը կը գոչէր.

—Աստուած ազատէ զձեզ, Միլո՛րտ։

(Շարունակելի)

Բերքն ընդհանրապես վատ է լինելու։ Ցորենի գինն էլ ամեն օր բարձրանում է։ Ամենքն էլ ասում են, որ ձմեռը սաստիկ ցուրտ է լինելու։ Ասում են, որ ձմռան ցրտերը ոչ թե սկսվում են դեկտեմբերից, այլ հոկտեմբերից։ Ասում են, որ ձմռան ցրտերը ոչ թե տևում են մի քանի շաբաթ, այլ մի քանի ամիս։ Ասում են, որ ձմռան ցրտերը ոչ թե լինում են մի քանի տարի մեկ անգամ, այլ ամեն տարի։ Ասում են, որ ձմռան ցրտերը ոչ թե լինում են միայն Ռուսաստանում, այլ ամբողջ աշխարհում։ Ասում են, որ ձմռան ցրտերը ոչ թե սպանում են միայն մարդկանց, այլ նաև կենդանիներին, թռչուններին, ձկներին, միջատներին, ծառերին, թփերին, խոտերին, ծաղիկներին, սերմերին, արմատներին, պտուղներին, հացահատիկներին, բանջարեղենին, ընդհանրապես ամեն ինչին, որ աճում է երկրի երեսին կամ ներսում։ Ասում են, որ ձմռան ցրտերը ոչ թե սպանում են միայն ամեն ինչ, որ կենդանի է, այլ նաև ամեն ինչ, որ մեռած է։ Ասում են, որ ձմռան ցրտերը ոչ թե սպանում են միայն ամեն ինչ, որ կենդանի է և մեռած է, այլ նաև ամեն ինչ, որ երբեք կենդանի չի եղել և երբեք մեռած չի լինելու։ Ասում են, որ ձմռան ցրտերը ոչ թե սպանում են միայն ամեն ինչ, որ կենդանի է և մեռած է և երբեք կենդանի չի եղել և երբեք մեռած չի լինելու, այլ նաև ամեն ինչ, որ գոյություն չունի և չի էլ կարող գոյություն ունենալ։ Ասում են, որ ձմռան ցրտերը ոչ թե սպանում են միայն ամեն ինչ, որ կենդանի է և մեռած է և երբեք կենդանի չի եղել և երբեք մեռած չի լինելու, և ամեն ինչ, որ գոյություն չունի և չի էլ կարող գոյություն ունենալ, այլ նաև ամեն ինչ, որ գոյություն ունի միայն մտքում, երազում, պատրանքում, ֆանտազիայում, հալյուցինացիայում, մոլորության մեջ, խելագարության մեջ, հիվանդության մեջ, մահվան մեջ, դժոխքում, սատանայի մոտ, հավիտենական կորստյան մեջ։ Ասում են, որ ձմռան ցրտերը ոչ թե սպանում են միայն ամեն ինչ, որ կենդանի է և մեռած է և երբեք կենդանի չի եղել և երբեք մեռած չի լինելու, և ամեն ինչ, որ գոյություն չունի և չի էլ կարող գոյություն ունենալ, և նաև ամեն ինչ, որ գոյություն ունի միայն մտքում, երազում, պատրանքում, ֆանտազիայում, հալյուցինացիայում, մոլորության մեջ, խելագարության մեջ, հիվանդության մեջ, մահվան մեջ, դժոխքում, սատանայի մոտ, հավիտենական կորստյան մեջ, և նաև ամեն ինչ, որ երբեք գոյություն չի ունեցել և երբեք գոյություն չի ունենալու

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Ի ՎԻ ՎԱՆԱ ՏՊԱՐԱՆՈՒՄ

ՀԱՅԿԱՆ ԴԱՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՏԱՐԻ Ա.

ԹԻՎ 11 — Ֆեւռուարի 14/26 — Մարտի 14/26 — Ապրիլ 11/23 — Մայիս 9/21 — Յունիս 6/18 — Յուլիս 4/16 — Օգոստոս 1/13 — Սեպտեմբեր 29/10 — Հոկտեմբեր 27/8 — Նոյեմբեր 24/6 — Դեկտեմբեր 22/4

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱՍՐԱՀ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱՐԱՆ Ի. ՎԻ. ՎԱՆԱ

ՏԱՐԻ Ա.

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱՍՐԱՀ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱՐԱՆ Ի. ՎԻ. ՎԱՆԱ

ՏԱՐԻ Ա.

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱՍՐԱՀ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱՐԱՆ Ի. ՎԻ. ՎԱՆԱ

ՏԱՐԻ Ա.

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱՍՐԱՀ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱՐԱՆ Ի. ՎԻ. ՎԱՆԱ

ՏԱՐԻ Ա.

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱՍՐԱՀ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱՐԱՆ Ի. ՎԻ. ՎԱՆԱ

ՏԱՐԻ Ա.

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱՍՐԱՀ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱՐԱՆ Ի. ՎԻ. ՎԱՆԱ

ՏԱՐԻ Ա.

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱՍՐԱՀ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱՐԱՆ Ի. ՎԻ. ՎԱՆԱ

ՏԱՐԻ Ա.

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱՍՐԱՀ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱՐԱՆ Ի. ՎԻ. ՎԱՆԱ

ՏԱՐԻ Ա.

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱՍՐԱՀ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱՐԱՆ Ի. ՎԻ. ՎԱՆԱ

ՏԱՐԻ Ա.

ՄԵՔԵՆԱՅ

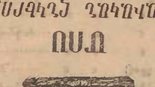

ՀԱՄԱՇԱՐԱՆԱՅԻՆ ՀՈՎԱՆՈՑ ՄԵՔԵՆԱՅԻ ԳՈՐԾԱՐԱՆ

Մեր ամէն տեսակ յ՛ածելիք մեքենայ ունինք ի պահեստի. Կը ծախենք ամենայն ժամանակաւոր գործարանի մը համար անհրաժեշտ մեքենաներ եւ գործիքներ։

Ածելիք	Ձոյլ Ածելիք	Ձոյլ	Ձոյլ
Ծռոնիս	7,000 Պողպատ	Ձոյլ	3,000
Ծռոնիս	3,000 Պողպատ	Ձոյլ	2,300
Ծռոնիս	3,000 Փայտ	Ձոյլ	2,300
Ծռոնիս	4,600 Խարխափ	Ձոյլ	5,000
Ծռոնիս	2,300 Խարխափ	Ձոյլ	3,000
Ծռոնիս	4,600 Ձոյլ	Ձոյլ	5,000
Ծռոնիս	1,200 Ձոյլ	Ձոյլ	7,800
Ծռոնիս	5,000 Ձոյլ	Ձոյլ	4,600
Ծռոնիս	4,700 Պատուհան	Ձոյլ	3,000
Ծռոնիս	2,090 Պատուհան	Ձոյլ	3,000
Ծռոնիս	2,300 Ձոյլ	Ձոյլ	3,000
Ծռոնիս	4,000 Խարխափ	Ձոյլ	3,000
Ծռոնիս	3,000 Ձոյլ	Ձոյլ	2,300

Ծանուցանել կ՛ընենք մեր հին հաճախորդներուն եւ նոր գնողներուն, որ մեր ներկայացուցիչ Ա. Ֆ. Մ. Մաքսուտեան Էֆ. Զմիւռնիա, Ֆրանկֆուրտ, Ֆրանսա, Ֆրանսա, Ֆրանսա